

Římskokatolická farnost Rovensko pod Troskami
Na Týně 181
512 63 ROVENSKO POD TROSKAMI
IČ 49296345

KULBP00NYEVL

ČÍSLO JEDNACÍ
KULK 36796/2013
KSCR 232/2012

VYŘIZUJE/LINKA/E-MAIL
Mgr. Martin Nechvíle/538
martin.nechvile@kraj-lbc.cz

LIBEREC

27. května 2013

VYPRÁVENO dne :

29 -05- 2013

Přílohy: Ukl. znoka

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu rozhodl podle § 35 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči v platném znění (dále jen „památkový zákon“) o uložení pokuty za správní delikt – nesplnění oznamovací povinnosti stanovené § 22 odst. 2 památkového zákona – takto:

Římskokatolická farnost Rovensko pod Troskami, Na Týně 181, Rovensko pod Troskami, 512 63, IČ 49296345 se uznává vinnou, protože podle § 22 odst. 2 památkového zákona neoznámila Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, že bude provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy. Stavební činnost (výkopové práce) probíhala v souvislosti s uložením drenáže, uložením potrubí na odvod dešťové vody a uzemněním hromosvodu, p. p. č. 2026, k. ú. Rovensko pod Troskami, okr. Semily, Liberecký kraj. Výkopové práce byly provedeny podél obvodu kostela sv. Václava (nemovitá kulturní památka, ÚSKP č. 21260/6-2766) s výkopem pro odvod dešťové vody východním směrem od kostela. Hloubka výkopů se pohybovala kolem 60 – 70 cm a šířka cca 40 cm, celková délka výkopu činila 98,5 m.

Za uvedený správní delikt se Římskokatolické farnosti Rovensko pod Troskami, Na Týně 181, Rovensko pod Troskami, 512 63, IČ 49296345 ukládá **pokuta ve výši 50 000 Kč** (slovy: padesát tisíc korun českých), dále se v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) ve znění § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ukládá Římskokatolické farnosti Rovensko pod Troskami, Na Týně 181, Rovensko pod Troskami, 512 63, IČ 49296345 (dále jen „účastník řízení“) nahradit **náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Obě částky jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Částky zašlete na účet Krajského úřadu Libereckého kraje vedeného u Komerční banky, číslo účtu 19-7964100227/0100, variabilní symbol 221007, konstantní symbol 308.

Účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu je:

Římskokatolická farnost Rovensko pod Troskami, Na Týně 181, Rovensko pod Troskami, 512 63, IČ 49296345

Odůvodnění:

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu (dále jen „krajský úřad“) obdržel dne 20. 8. 2012 dopis od Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Liberci upozorňující na možné nesplnění oznamovací povinnosti dané § 22, odst. 2 památkového zákona v souvislosti se stavební činností – výkopovými pracemi pro uložení drenáže, potrubí na odvod dešťové vody a uzemnění hromosvodu na p. p. č. 2026, k. ú. Rovensko pod Troskami, okr. Semily, Liberecký kraj. Výkopové práce byly provedeny podél obvodu kostela sv. Václava (nemovitá kulturní památka, ÚSKP č. 21260/6-2766) s výkopem pro odvod dešťové vody východním směrem od kostela. Hloubka výkopů se pohybovala kolem 60 – 70 cm a šířka cca 40 cm, celková délka výkopu činila 98,5 m. Výkopy byly provedeny od začátku měsíce srpna 2012 a trvaly tři týdny. Archeologem byly zjištěny dne 14. 8. 2012. Na místě byly zajištěny movité archeologické nálezy (lidské ostatky a zlomky keramiky).

Z vlastní činnosti je krajskému úřadu známo, že předmětné území je územím s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, protože se na jejím území objevují archeologické nálezy, jejichž definici podává § 23 odst. 1 památkového zákona. Krajský úřad Libereckého kraje se proto dotázal Archeologického ústavu Akademie věd ČR, zda účastník řízení vůči němu splnil svou oznamovací povinnost, že bude provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy (§ 22 odst. 2 památkového zákona). Z odpovědi Archeologického ústavu Akademie věd ČR v Brně doručené zdejšímu úřadu dne 30. 8. 2012 a z odpovědi Archeologického ústavu Akademie věd ČR v Praze doručené zdejšímu úřadu dne 2. 10. 2012 vyplývá, že se jedná o území s archeologickými nálezy a že účastník řízení oznamovací povinnost nesplnil.

Krajský úřad oznámil zahájení správního řízení účastníkovi řízení dopisem ze dne 3. 10. 2012 a zároveň nařídil ústní jednání na 17. 10. 2012. V oznámení o zahájení správního řízení krajský úřad uvedl v jaké věci bude řízení vedeno a poskytl poučení účastníku řízení o jeho právech a povinnostech vyplývajících z postavení účastníka řízení. V souladu s § 46 odst. 1 správního řádu bylo správní řízení z moci úřední zahájeno doručením oznámení účastníku řízení dne 5. 10. 2012. Na ústní jednání se dostavil pan ThDr. František Kocman, který se statutárním orgánem Římskokatolické farnosti Rovensko pod Troskami. Do protokolu uvedl: „Výkopové práce byly provedeny od začátku srpna 2012 a trvaly tři týdny. Byly prováděny svépomocí a ručně. Výkopy byly prováděny z důvodu uzemnění hromosvodu a provedení odvodnění kostela drenáží. Nevěděl jsem, že dané území je územím s archeologickými nálezy a že je nutné ohlásit záměr výkopů Archeologickému ústavu. Je mi líto, že tato situace nastala, snažil jsem se vždy pro kostel dělat to nejlepší. Kostel je v interiéru i exteriéru opraven. Během výkopových prací mě archeologové o záměru provést výzkum neinformovali, kdybych to věděl, práce by byly přerušeny. Vykopaná zemina byla po položení uzemnění a drenáží vrácena zpět do výkopů.“ Účastník řízení se dále vyjádřil ke shromážděným podkladům před vydáním rozhodnutí dopisem ze dne 15. 11. 2012 takto: „Jsem na pokraji psychického kolapsu. Moc mne mrzí co se stalo. Asi jsem to dostatečně nedomyslel. Lituji, že jsem vám všem přidal tolik práce se shromažďováním dokladů proti mé farnosti. Myslel jsem to dobře. Vždycky mi šlo o záchranu a zabezpečení památek. Nechal jsem na všem kus svého života. Co jsem mohl, hradil jsem ze svých prostředků. Už jsem si pevně umínil, že nic nebudu opravovat bez předběžné konzultace s památkovou správou. Škoda, že jsem neposlechl před časem generálního vikáře, který mi řekl: Když vidíte že do kostela někde teče, dělejte, že to nevidíte. Nechci se dál obhajovat. Paradox je v tom, že když opravdu do kostela teklo památkové orgány to léta neviděly. Vždycky viděly, když farář začal něco opravovat a vadilo jim to, že jsem na to neměl od nich povolení. Moc vás prosím, abyste ve svém konečném verdiktu byli ke mně i farnosti milosrdní. Vždycky jsem se ve svém životě řídil výrokem jednoho světce, který řekl, že lépe je nechat 10 x ublížit sobě, než jedenkrát ukřivdit nevinnému.“

Vzhledem k tomu, že krajskému úřadu je známo, že účastník řízení spáchal správní delikt v této věci opakovaně, vyžádal si od Krajského soudu Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozsudek č. j.

59Ca 59/2002-35 ze dne 24. 9. 2002 ve věci potvrzení rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje č. j. KSCR 44/2002 ze dne 12. 3. 2002, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu Semily č. j. RRR/OK/667/01, č. rozhodnutí R/201/01 ze dne 7. 12. 2001, v němž byla účastníku řízení uložena pokuta 45 000 Kč mimo jiné za nesplnění oznamovací povinnosti Archeologickému ústavu AV ČR v souvislosti s vybudováním přístavby k sakristii u kostela sv. Václava v Rovensku pod Troskami. Kopii zmíněného rozsudku krajský úřad obdržel dne 1. 11. 2012. V rozsudku je na str. 8 ve druhém odstavci konstatováno: „Z vyjádření Okresního muzea Českého ráje č. j. 1104-5.1/01 ze dne 13. 8. 2001 vyplývá, že přístavba k sakristii kostela sv. Václava se nachází na území s archeologickými nálezy, kterými jsou například gotický kostel, slovanské hradiště, hradiště ze starší doby železné. Ve věci není sporu o tom, že stavební práce nebyly Archeologickému ústavu oznámeny. Jak již soud uvedl shora, odpovědnost za porušení oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o památkové péči je upravena jako objektivní. Splnění povinnosti není zákonem vázáno ani na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy. Soud upozorňuje, že žalobkyně není zásadně oprávněna činit závěr o tom, zda na místě je či není něco archeologicky zajímavého, protože předchozí práce zasáhly do značné hloubky a vybagrovaný materiál byl vyvezen na skládku. Jak vyplývá z ustanovení § 23 odst. 1 zákona o státní památkové péči, archeologickým nálezem je věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí. Výraz zpravidla znamená, že archeologickým nálezem může být věc nebo soubor věcí nikoli pouze pod zemí. Rovněž skutečnost, že dle tvrzení žalobkyně nedošlo k poškození archeologického naleziště, nemá vliv na odpovědnost za porušení oznamovací povinnosti Archeologickému ústavu. Pokud žalobkyně namítala, že není zřejmé, k jaké jiné oprávněné organizaci lze oznámení učinit, z ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči jasně vyplývá, že oznámení se vždy činí Archeologickému ústavu. Jiná oprávněná organizace může být případně jen oprávněna ve smyslu ustanovení § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči k provádění archeologického výzkumu. Uložení pokuty též za porušení oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči soud shledal v souladu se zákonem.“ Vzhledem k tomu, že skutková podstata správního deliktu je obdobná, považuje krajský úřad za důležité zde tento judikát uvést. Kopie rozsudku je součástí spisu v dané věci. Soud jednoznačně konstatoval, že není pochyb o tom, že předmětný areál kostela sv. Václava je vzhledem k vyskytujícím se archeologickým nálezům i územím s archeologickými nálezy a jakékoli zásahy v tomto území jsou tedy povinni stavebníci již od doby přípravy stavby či jiného zásahu oznámit Archeologickému ústavu AV ČR, v. v. i. a umožnit jemu nebo jiné oprávněné organizaci provést záchranný archeologický výzkum (§ 22 odst. 2 památkového zákona).

Ze shromážděných podkladů v rámci správního řízení vyplynuly následující skutečnosti. Výkopové práce byly zahájeny na počátku měsíce srpna 2012 a trvaly tři týdny. Dne 14. 8. 2012 místo navštívil archeolog a fotograficky jej zdokumentoval. To znamená, že lokalita byla minimálně 14 výkopy poškozována bez přítomnosti archeologa a bez možnosti dokumentovat odkryté archeologické situace. Fotografická dokumentace ze dne 14. 8. 2012 zachytila jak středověké a novověké keramické zlomky, tak fragmenty lidských kosterních ostatků. Nesplnění oznamovací povinnosti účastník přiznal s tím, že „Nevěděl jsem, že dané území je územím s archeologickými nálezy a že je nutné ohlásit záměr výkopů Archeologickému ústavu.“ Tento výrok je však v přímém rozporu se skutečností, jelikož k porušení zákona došlo již v roce 2001, tedy opakovaně. Skutečnost, že se jednoznačně jedná o území s archeologickými nálezy a že je zákonná ohlašovací povinnost při zásazích na tomto území, uvedl ve výše citovaném odůvodnění svého rozsudku i soud. Dále účastník řízení uvedl, že „Během výkopových prací mě archeologové o záměru provést výzkum neinformovali, kdybych to věděl, práce by byly přerušeny.“ Problém je ovšem v tom, že archeologové účastníka řízení o záměru provést záchranný archeologický výzkum neinformovali

z toho důvodu, že nevěděli o zásazích na tomto území, které účastník řízení provedl. Během návštěvy archeologa dne 14. 8. 2012 již bylo možné pouze zdokumentovat výkopy, ohledat vykopanou zeminu a zajistit movité archeologické nálezy. Tyto nálezy však mají minimální vypovídací hodnotu, jelikož postrádají stratigrafický kontext. Je to o to větší škoda, že řádně dokumentované výkopy mohly přinést nové poznatky o sídelní historii tohoto exponovaného místa, které bylo prokazatelně osídleno již od pravěku. Kromě spolupráce v rámci správního řízení je polehčující okolností i to, že vykopaná zemina nebyla odvezena, ale byla po položení drenáže a uzemnění hromosvodu vrácena zpět do výkopů.

Z Rovenska pod Troskami a nejbližšího okolí jsou známy archeologické nálezy z pozdní doby kamenné a z doby bronzové. Na širokém polokruhovitém ostrohu v okolí kostela sv. Václava se nacházelo dle J. Filipa hradiště (Filip, J. 1947: Dějinné počátky Českého ráje. Praha, str. 246-247). Na existenci opevněné lokality ve středověku upomíná i místní název „Na Týně“. Přičemž archaický výraz „týniti“ znamená „opevňovati“. Tato paralela je doložena i z jiných lokalit v Čechách. V současné době již nejsou v terénu patrné jasné doklady fortifikace, které však mohly zaniknout novověkou výstavbou domů a silnice vedoucí do Sýkořic. Z těchto důvodů je nezbytné pečlivě sledovat všechny zemní zásahy na daném území, jelikož mohou přinést zásadní poznatky o významu této lokality. První písemná zmínka o Rovensku pod Troskami pochází z roku 1374, kdy je uváděn Jesco de Rowenzko (Profous, a. 1951: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původ, význam a změny, díl III. Praha, str. 595). Nelze vyloučit, že právě v lokalitě Na Týně měl své opevněné sídlo výše zmíněný Ješek z Rovenska. Samotný památkově chráněný kostel sv. Václava pochází cca z poloviny 14. století a v pozdějších dobách byl přestavován (Poche, E. a kol. 1980: umělecké památky Čech, díl III., str. 250). V okolí kostela se nacházel od jeho založení hřbitov, který byl zrušen až roku 1840. Lokalita Na Týně je zahrnuta jako území s archeologickými nálezy i ve Státním archeologickém seznamu ČR poř. č. 03-34-05/1. Více informací na: <http://www.npu.cz/pro-odborniky/pamatky-a-pamatkova-pece/zakladni-odborne-specializace/archeologie/sas/>. Nelze tedy pochybovat o tom, že předmětná lokalita je územím s archeologickými nálezy.

Krajský úřad vydal v této věci rozhodnutí č. j. KULK 75069/2012 dne 23. 11. 2012, proti kterému se účastník řízení odvolal dopisem, který krajský úřad obdržel dne 4. 12. 2012, tedy v zákonné lhůtě. Krajský úřad postoupil spis v této věci společně s průvodním dopisem č. j. KULK 77457/2012 ze dne 7. 12. 2012 nadřízenému správnímu orgánu, tedy Ministerstvu kultury ČR. Ministerstvo kultury ČR svým rozhodnutím č. j. MK 8139/2013 OPP ze dne 19. 2. 2013 prvoinstančně rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání. V odůvodnění rozhodnutí bylo uloženo krajskému úřadu zabývat se podrobněji dvěma skutečnostmi:

- 1) V souladu s judikaturou NSS 1As9/2008 se zabývat osobními a majetkovými poměry účastníka řízení z důvodu zjištění, zda by neměla uložená sankce likvidační charakter.
- 2) Uvést relevantní hlediska pro stanovení výše pokuty.

Krajský úřad oznámil účastníku řízení dopisem ze dne 27. 3. 2013 pokračování správního řízení a nařídil ústní jednání v dané věci, které proběhlo dne 19. 4. 2013. Na ústní jednání se dostavil pan ThDr. František Kocman, který je statutárním orgánem Římskokatolické farnosti Rovensko pod Troskami a do protokolu uvedl: „*S ohledem na to, že předchozí rozhodnutí bylo zrušeno, žádáme o zrušení pokuty nebo výrazné snížení. Za dostatečně represivní opatření považujeme samotné projednání, které se táhne už skoro 9 měsíců s ohledem na věk a zdravotní stav pana ThDr. Františka Kocmana. Navrhovaná pokuta by byla pro farnost likvidační, což dosvědčují přiložené dokumenty. Tyto dokumenty zároveň dokazují, že veškeré příjmy jsou investovány do oprav nebo slouží k provozu farnosti (elektrická energie, plyn, telefon, běžná údržba). Kostel i zvonice jsou významnými památkami, které přitahují turisty s tuzemska i zahraničí, a tak je*

snahou Římskokatolické farnosti Rovensko pod Troskami, aby byly oba objekty v dobrém stavebně technickém stavu. Výše pokuty tak pouze odčerpá značnou část prostředků určených na nutné opravy kostela a zvonice. Pan ThDr. František Kocman působí na místě již 32 let a apelujeme, aby správní orgán vzal v potaz jeho celoživotní zásluhy na péči a obnově kulturních památek. Jakákoli pokuta, sice udělaná právnické osobě, je zneuctěním celoživotních zásluh pana ThDr. Františka Kocmana. Pan ThDr. František Kocman má hluboký vztah k tomuto kraji, lidem a svěřeným objektům. Pro pana faráře je velmi obtížné orientovat se ve složité legislativě, v jednání s úřady, které bývá zdoluhavé, když může něco opravit svépomocí. V dřívějších dobách byl ThDr. František Kocman několikrát svědkem jak obec podobně zasahuje zemními pracemi ve stejné lokalitě, aniž by obec byla pokutována. Z toho usuzoval, že podobný zásah není v rozporu se zákonem. Iz přiložených fotografií ve spisu je zřejmé, že výkopy nemohly narušit žádné archeologické nálezy. Veškerá vykopaná zemina byla opět vrácena zpět. "

V rámci ústního jednání účastník řízení předložil pokladní deníky za léta 2011 a 2012, v nichž jsou vedeny finanční toky Římskokatolické farnosti Rovensko pod Troskami a dalších farností, kde ThDr. František Kocman působí jako administrátor. Jsou to farnosti Hrubá Skála, Libuň, Mladějov, Újezd pod Troskami a Vyskeř. Dále doložil dvě písemnosti tvořící výtah z pokladních deníků za roky 2011 a 2012. Emailem pak krajský úřad obdržel dne 3. 5. 2013 kopii zdravotní dokumentace ThDr. Františka Kocmana z let 2007 – 2010. Účastník řízení se dále vyjádřil dopisem ze dne 23. 5. 2013 ke shromážděným podkladům před vydáním rozhodnutí takto: „Znovu pokorně prosím o odpuštění pokuty za nesplnění oznamovací povinnosti. Nejedná se o mě, ani o farnost. Pro mne je daleko jednodušší nechat plavat opravy a pomalu splácet pokutu. V současné době je dojednána přes stavební techniky biskupství generální oprava havarijního krovu kněžiště kostela. Usiloval jsem o tuto opravu už 10 let, bohužel bezvýsledně. Do kostela teče a pokud se to nespraví, hrozí zřícení římsy na uvedeném místě. Bednění i krov je tam steřelý. Nedrží tam eternitové šablony. Není je do čeho přibít. Letos nadešla naděje, když město Turnov na tuto akci uvolnilo asi 230 000,- Kč. Celá akce má stát asi 450 000,- Kč. Bylo žádáno i jinde. Krajský úřad mi neposkytl nic. Chápu tíživou finanční situaci. Když však městský úřad Turnov vzhledem k pokutování farnosti odmítne investovat slíbenou částku celá věc je ztracena. Vždycky mně šlo o záchranu památek a chátrajících církevních objektů. Co šlo opravit vždycky jsem opravil i když jsem se dočkal velkého nevděku. Měli bychom se zamyslet o co nám jde? S oznamovacími povinnostmi mám také dost smutné zkušenosti. Před dvěma měsíci jsem žádal památkový referát v Turnově (pí. Roubalová) o dovolení k výměně dvou prasklých eternitových šablon. Bylo sice zahájeno nějaké řízení (3. 4. 2013), ale asi to usnulo a do kostela nad bočním vchodem k hospodě vesele teče a nikoho to nezajímá. Jindy bych to vyměnil sám bez ptaní. A takových „nedostatků“ je víc. Jsem rád, že se mi podařilo ve Vyskři dát na farní budovu novou střechu a loni do kostela novou elektroinstalaci – jinak by kostel už shořel. Mám aspoň dobrý pocit, že jsem udělal vše co jsem udělat mohl. Škoda, že paní archeoložka nevážila 30 kroků na faru a neupozornila faráře, že dělá něco nedovoleného, mohlo se to zastavit a mohlo se pokračovat v archeologickém průzkumu. Možná by se našla i nějaká lebka na bývalém hřbitově. Možná, že od té doby se tam paní archeoložka nešla podívat a neví, že vykopaná hlína je zas na svém místě. Uzemnění hromosvodů kostela bylo velmi nutné a nedovedu si to představit jinak, než že se uzemnilo do země. A když už se tam kopalo přidali jsme k odvodnění vlhkého zdiva drenážky.“ K výše uvedenému krajský úřad uvádí následující. Není pochybnosti o tom, presbýtar kostela vyžaduje opravu, aby byl odstraněn havarijní stav střešního pláště, kterým zatéká do objektu. Jako objektivní problém shledává krajský úřad oprávněnou výtku účastníka řízení, že v případě uložení pokuty nemá možnost čerpat finanční prostředky z dotačního programu Ministerstva kultury ČR „Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností“, což může do budoucna vést ke zhoršení stavu kulturní památky. Nastavení kritérií podpory je však plně v kompetenci poskytovatele dotace, tedy Ministerstva kultury ČR. Žádosti účastníka řízení o prominutí pokuty není možné vyhovět, jelikož to dle § 35 odst. 2 památkového zákona není možné a vzhledem k závažnosti a opakovanosti jednání by to ani nebylo z důvodu

ochrany veřejného zájmu účelné. K tvrzení o tom, že archeoložka, která situaci na místě zjistila dne 14. 8. 2012, mohla upozornit účastníka řízení a bylo tak možné další práce provádět pod dohledem archeologa, je třeba uvést, že z písemného podnětu Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Liberci plyne, že archeoložka tuto skutečnost oznámila „kostelní administrátorce“ která ji informovala, že práce jsou prováděny svépomocí. V této věci není pochyb o tom, že účastník řízení, který již absolvoval správní řízení a uložení pokuty v roce 2001 musel vědět, že areál kostela sv. Václava je územím s archeologickými nálezy a že je nutné v souladu s § 22 odst. 2 památkového zákona veškeré zemní zásahy oznámit předem Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, v. v. i. Dále je třeba uvést, že primárním úkolem archeologů není hledat lebky, jak naznačuje ve svém vyjádření účastník řízení, ale dokumentovat výkopy narušené situace a přispět tak k historickému poznání dané lokality, k čemuž však nedošlo z důvodu nezákonného postupu účastníka řízení.

Jak již bylo výše uvedeno, krajský úřad se v pokračujícím správním řízení zabýval především majetkovými poměry účastníka řízení z toho důvodu, aby uložená sankce neměla likvidační charakter a splnila svůj účel. Krajský úřad pečlivě prostudoval všechny účetní podklady předložené účastníkem řízení a zjistil z nich následující skutečnosti. Administrátor ThDr. František Kocman vede pokladní deníky společně pro všech šest spravovaných farností. Za rok 2011 uvedl ThDr. František Kocman ve svém dopisu ze dne 18. 4. 2013, že Římskokatolická farnost Rovensko pod Troskami mělo příjem celkem 136 178 Kč a výdaje celkem 162 776 Kč, což tvoří roční deficit 26 598 Kč. Po kontrole pokladních deníků za rok 2011 však bylo zjištěno, že do této bilance nebyly mimo jiné započítány například příjmy od společností Vodafone ze dne 10. 1. 2011 ve výši 18 008 Kč či od společnosti T-Mobile ze dne 14. 1. 2011 ve výši 21 133 Kč (pořadové č. 1b, d), aniž by bylo uvedeno, že náleží k účetnictví jiné farnosti. Příjmy od stejných plátců byly obdrženy i dne 11. 7. 2011 ve výši 18 008 Kč a 14. 7. 2011 ve výši 21 450 Kč (pořadové č. 31c, e) a ještě jednou 11. 10. 2011 ve výši 18 008 Kč a 20. 10. 2011 ve výši 21 450 Kč (pořadové č. 38d, o). V součtu tedy nebyly v přehledu uvedeny finanční příjmy ve výši 118 057 Kč. Na druhou stranu však do výdajů byly například započítány poplatky za telefony za období duben – prosinec 2011 v celkové výši 8 995 Kč (pořadové č. 57 – 64). Je zřejmé, že telefon byl využíván nejen pro farnost Rovensko pod Troskami, ale i pro správu ostatních pěti farností. Z výše uvedeného plyne určité zkreslení účastníkem řízení předložených čísel, jelikož jde jen o výběr jen určitých položek a jejich uvedení do souvislosti s Římskokatolickou farností Rovensko pod Troskami.

Obdobným způsobem bylo postupováno i při uvedení finanční bilance Římskokatolické farnosti Rovensko pod Troskami v roce 2012. Celkový příjem v roce 2012 je uveden ve výši 158 080 Kč a výdaje celkem ve výši 138 366 Kč. Byl tedy vytvořen pozitivní zůstatek ve výši 19 714 Kč. Opět byl zaznamenán a nezapočítán do příjmů Římskokatolické farnosti Rovensko pod Troskami příjem od společností Vodafone a T-Mobile tentokrát v celkové výši 159 056 Kč (pořadové číslo 1c, d; 28b, g; 34b, d; 70e, g).

Podrobíme-li analýze předložené účetnictví všech spravovaných farností, o které se stará administrátor ThDr. František Kocman, vychází nám následující finanční situace. Zůstatek na bankovním účtu z roku 2010 činil 105 879 Kč. Příjmy na bankovním účtu tvořily v roce 2011 celkem 1 027 815 Kč a výdaje 784 848 Kč, zůstatek za tento rok tedy činil 242 967 Kč. Příjmy na bankovním účtu tvořily v roce 2012 celkem 905 787 Kč a výdaje 509 057 Kč, zůstatek za tento rok tedy činil 396 730 Kč.

Výše uvedená finanční situace Římskokatolické farnosti Rovensko pod Troskami v letech 2011 ani 2012 ani celková bilance spravovaných farností administrátorem ThDr. Františkem Kocmanem nenasvědčuje, že by uložená sankce mohla být pro účastníka řízení likvidační.

Dále se krajský úřad zabýval výší hrozící nebo způsobené škody jak ukládá § 36 památkového zákona. Nutno dodat, že stanovování výše způsobené škody je po provedení výkopů bez přítomnosti archeologa a řádné dokumentace velmi obtížné. Jelikož neznáme množství

archeologických nálezů ve výkopech, jejich stav a vypovídací hodnotu, nelze stanovit jasnou výši škody a z logiky věci se nacházíme v důkazní nouzi. Určitým vodítkem pro stanovení výše způsobené újmy je výpočet nákladů na provedení řádného záchranného archeologického výzkumu. Při výpočtu vychází krajský úřad z metodického materiálu Archeologického ústavu AV ČR, v. v. i., který je umístěn na jeho webových stránkách (http://www.arup.cas.cz/wp-content/uploads/2011/08/obvykle_naklady.pdf). Pro výpočet nákladů vycházíme z objemu zeminy, která byla výkopy narušena. Celková délka výkopu podél obvodu kostela včetně s výkopu pro odvod dešťové vody východním směrem od kostela činila 98,5 m. Šířka výkopu byla cca 40 cm, hloubka mezi 60 a 70 cm, tedy počítejme střední hodnotu 65 cm. Celkový objem výkopu tedy činil 25,61 m³. Dle metodického materiálu lze v prostředí stratigraficky méně náročných situací vycházet z nákladů 2 000 až 5 000 Kč na jeden m³. Tato situace odpovídá okolí kostela sv. Václava, kde byl zrušen a zplanýrován hřbitov. Pokud využijeme spodní hranici, tedy 2 000 m³ a vynásobíme ho objemem výkopu 25,61 m³, získáme náklady na terénní část záchranného archeologického výzkumu, který zde měl být dle zákona proveden. Náklady by tedy činily cca 51 220 Kč a tuto částku lze považovat i za orientační výši způsobené újmy.

Krajský úřad považuje za dostatečně prokázané, že účastník řízení jako stavebník neoznámil záměr provádět stavební či jinou činnost na území s archeologickými nálezy. V této souvislosti je nutné upozornit, že zákonná oznamovací povinnost platí pro stavebníka vždy, a to i tehdy, pokud jeho činností dojde nebo nedojde k přímému zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda je stavebníkům známo, že se jedná o území s archeologickými nálezy. Výše uvedeným neoznámením Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, v. v. i., jak upravuje § 22 odst. 2 památkového zákona, se účastník řízení dopustil správního deliktu, za který mu může být uložena pokuta dle § 35, odst. 2, písm. f) památkového zákona až do výše 4 000 000 Kč.

Krajský úřad se zabýval dle § 36 památkového zákona výší pokuty, přičemž při jejím stanovení vycházel ze závažnosti protiprávního jednání, významu narušené lokality a z rozsahu způsobené škody. Krajským úřadem je kladně hodnocena skutečnost, že účastník řízení spolupracoval v rámci správního řízení. Dále bylo přihlédnuto k tomu, že veškerá vytěžená zemina byla opět po poležení izolace, hromosvodu a trubek vrácena zpět do výkopu. Přítěžující okolností je skutečnost, že se jedná o opakované porušení tohoto ustanovení zákona. K předchozímu porušení zákona došlo v roce 2001 při budování přístavby k sakristii. Rozhodnutí po pokutě ve výši 45 000 Kč, vydané Okresním úřadem Semily potvrdil Krajský úřad Libereckého kraje a nakonec svým rozsudkem i Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Opakovaně tedy došlo k výraznému poškození archeologického dědictví v místě s prokázaným výskytem movitých archeologických nálezů bez možnosti odborné dokumentace odhalených situací. Dále krajský úřad prověřil majetkové poměry dle účetních dokladů předložených účastníkem řízení a došel k jednoznačnému závěru, že uložená sankce není pro účastníka řízení likvidační a odpovídá závažnosti porušení zákona a způsobené škodě. Krajský úřad dále přehodnotil sankci uloženou v předchozím zrušeném rozhodnutí a rozhodl se ji na základě zjištění majetkových poměrů a rozsahu způsobené škody snížit na částku, která je uvedena ve výroku tohoto rozhodnutí. Pokuta byla uložena v minimální možné výši vzhledem k závažnosti protiprávního jednání a poškození veřejného zájmu na archeologickém dědictví České republiky a zároveň vyhověla požadavku, aby nebyla uložena v bagatelní výši, jak je správním orgánům dáno rozsudkem Nejvyššího správního soudu spis. zn. 6 A 147/2002 – 35 z 10. 10. 2003. V tomto rozsudku je konstatováno, že ukládaná pokuta musí nutně odrážet také výraznou míru poškození veřejného zájmu a nesmí mít povahu sankce bagatelní, neboť jako taková by nemohla splnit vůbec svůj sankční účel.

Krajský úřad dále při stanovení výše pokuty vzal v úvahu, že tolerance protiprávního jednání by mohla narušit výkon státní správy na úseku památkové péče v Libereckém kraji. Krajský úřad rovněž bral ohled na ochranu veřejného zájmu, kterým je ochrana archeologického dědictví,

a zájem společnosti na dodržování zákona v oblasti státní památkové péče. Po podrobném zhodnocení jednotlivých důkazů a skutečností samostatně i ve vzájemných souvislostech, došel krajský úřad k výši pokuty, která je uvedena ve výroku rozhodnutí.

Na základě § 71 odst. 3, písm. a) správního řádu využil krajský úřad z důvodu složitosti případu a konání ústního jednání možnost prodloužit lhůtu na vydání rozhodnutí. Před vydáním tohoto rozhodnutí byl účastník řízení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dopisem ze dne 14. 5. 2013 informován o možnosti se vyjádřit ke shromážděným podkladům rozhodnutí. Účastník řízení možnosti k vyjádření využil a vyjádřil se dopisem ze dne 23. 5. 2013, jehož obsah je citován výše.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné se podle ustanovení § 81 odst. 1, správního řádu odvolat. V odvolání účastník řízení uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, a dále namítaný rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Jestliže si účastník řízení nevyzvedne uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo k vyzvednutí připraveno, považuje se rozhodnutí za doručené posledním dnem této lhůty. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. O odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhoduje podle § 89 odst. 1, správního řádu Ministerstvo kultury České republiky. Odvolání se podává u Krajského úřadu Libereckého kraje.

Mgr. Martin Nechvíle
vedoucí odboru kultury, památkové péče
a cestovního ruchu